

Historie německé kopané v Čechách

v němž byli sice rychlí hráči, ale nebylo kontaktu před brankou, takže strana domácích mohla všechno nebezpečí byt v čas odvrátiti. Celek, doplněný dvěma nebo třemi hráči, jistě bude znamenati důstojného zástupce německého footballu v Čechách... „ Tolik tedy úvodní fejeton dobového tisku, který takto komentoval významný mezník ve vzájemných fotbalových česko-německých vztazích. Záhy (14. června) také došlo k plánovanému odvetnému zápasu v Teplicích, jež tisk popsal následovně:

„*Odvetný zápas reprezentačních mužstev Českého Svazu Footballového a Deutscher Fussball Verbandu für Böhmen, konaný v neděli v Teplicích, skončil očekávaným hladkým vítězstvím Čechů 2:0, přes to, že jsme nikterak nebyli nadšeni jich výkonem. Hřiště Teplitzer FK, na němž hráno, trpí malou šířkou, kdežto délka by uspokojila. Většina podání spojek na křídla skončila proto v zámezí. Hřiště jest travnaté a náhlým deštěm se stalo velmi kluzké. Hráči, kteří postrádali kolíků v botách měli „těžké postavení“ v pravém slova smyslu, rovněž míč nevyhovoval. O soudci bylo by lépe pomlčeti, jednání p. Taussiga by mohla vysvětliti snad jen jeho absolutní indisposice, jinak nelze si vysvětliti, že by seriosní sportovec podobně vystupovati mohl. Rozhodnutí soudcova byla ostře kritisována i samotnými Němci, ba i hráči německého teamu.*“ (Nepřipomínají nám tato slova současný tisk, kdy „všechno je proti nám“?)

„*Team DFV f B podal slabší výkon než svého času v Praze. Skvěle hrál brankař Guba (správně Guber), který držel nemožné míče a díky své vysoké postavě, zneškodnil každý centr Medkův i Breburdův. Jedině jemu Němci děkují za čestný pro ně výsledek. V obraně sklamal Toužimský, dobře hrál teplický Golze, z halvů byl „pražský Sportbrüder“ Tommy nejlepší, kdežto Karlovarský Jordan hrál velmi slabě. V útoku hrál, ač raněn, Schrenk, který spolu s Mühlsteinem (Sturm) několikrát byli nebezpeční, ale před brankou postrádali chladné krve. Večer pořádal DFV f B v hotelu Rathaus večírek, jehož se vedle obou mužstev účastnili zástupci svazů.*“

Každopádně tyto dva první vzájemné zápasy znamenaly obrovský posun ve vzájemných vztazích, jejichž další rozvoj bohužel zastavil na několik následujících let první světový válečný konflikt...

A jak dál po válce? Jak jinak než „postaru“, opravdový válečný konflikt byl ukončen a v říjnu 1918 byla vyhlášena konečně samostatná Československá republika. Ve fotbalu však nezaznamenáváme žádné velké pokroky. Fotbalové styky českých a německých sportovců, tak slibně se těsně před začátkem první světové války rozvíjející dostávají první poválečné trhliny, opět pokračuje dávný a dlouhodobý spor především mezi Slavií a DFC Prag. Je opět přivedena k životu myšlenka o stýkání se českých klubů pouze s českými, o bojkotu německých a židovských klubů, na scéně je opět neúprosný nacionalismus. Naštěstí brzy zvítězí zdravý rozum a na podzim 1920 dochází k prvním poválečným „mezinárodním“ zápasům AC Sparta - DFC Prag a SK Židenice - BSK Brunn (oba se shodnými výsledky 4:1).

V časopisu Sportsman z 31. ledna vyšla výroční zpráva SK Slavia za rok 1922,

kde předkladatel, tehdy mezinárodní sekretář Josef Laufer uvádí: „ ... zde musím také se zmíniti o pokusu Deutscher Fussball Clubu v Praze, aby odstraněny byly stálé rozpory a aby obnoveny byly sportovní, přátelské styky Slavie s DFC. Presidium a ústřední výbor klubu projednaly tuto žádost DFC a po dotazu u starých členů Slavie, jichž většina byla proti, odpověděli jsme DFC, že jejich návrhu přijmouti nemůžeme.“

Presto již v březnu 1923 válečná sekyra byla zakopána a to především díky agilnosti a aktivitě Josefa Laufera a dr. Hufnagela ze strany německé.

Týdeník Sportsman dále ve svém 213. čísle z 21. 3. 1923 otiskl následující prohlášení DFC: „Deutscher Fussball-Club in Prag prohlašuje, že se na základě vyličení události, vyžádaného od SK Slavia v Praze naprosto nestotožňuje s jednáním svých členů, kteří z národní předpojatosti neb s úmyslem poškoditi český sport v roce 1897 a v letech bezprostředně následujících unfair způsobem napadali v tisku i jinými prostředky SK Slavia v Praze neb jeho členy a jednání ono lituje a odsuzuje. SK

Mezinárodní sekretář pražské Slavie, později fenomenální sportovní komentátor pražského rozhlasu Josef Laufer.